

[Christmas Møller.]

om et noget længere Opsigelsesvarsel end i Almindelighed, kunde man have sagt, at det vilde man forhandle om. Dette er naturligvis ikke nogen Haandfæstning i den ene eller den anden Retning, jeg bryder mig ikke om at have Aftaler med den nuværende Regering — som Regel er de heller ikke meget værd —, men der laa deri kun den ene Ting, at hvis Regeringen alligevel kom med det Bærentsenske Udvalgs Forslag, vidste man paa Forhaand, at vi havde ingen Interesse i at gaa ind i en saadan Lovgivning.

Det er altsaa paavist og dokumenteret for alle, at Boliglovgivningens Bortfald ingen Ulykke har skabt, og det er dokumenteret, at Butikslovgivningens Bortfald i Provinsen har været rigtig og rimelig ogsaa efter de handledes Mening. Den højtærede Minister tager nemlig ganske fejl, naar han siger, at her kommer jeg og siger et og andet om Købmand Aage Müller i Roskilde; nej, jeg siger ikke et eller andet om Dansk Textil Unions Formand, jeg citerer ham, jeg citerer hans Fagblads Referat af hans egen Tale, hvor hans Udtalelse er den, at de ser anderledes paa Sagen i Provinsen, der er de blevet fri for Loven, og det befinder de sig vel ved. At Ministeren befinder sig mindre vel ved at høre det, efter at han har slaaet Dansk Textil Unions Udtalelse op, som han har gjort, er jo ligetil.

Efter at det altsaa er dokumenteret paa denne Maade, at dette er en unyttig Lovgivning, at denne Lovgivning intet har med Saglighed at gøre, at denne Lovgivning, som ogsaa Forhandlingen her saa overordentlig tydeligt viser, er præget af de snævraste partiegoistiske Hensyn, saa taler man om, at jeg taler om „noget andet“. Jeg har slet ikke rejst Spørgsmaalet om Københavns Kommunes større eller mindre juridiske Ret til at ekspropriere nogle Ejendomme, det overlader jeg til Tingets mere ansete Jurister at beskæftige sig med; det, jeg har talt om med Hensyn til dette Spørgsmaal, er, at Københavns Kommune ganske roligt eksproprierer Ejendomme og smider de handledes paa Gaden. Det generer den ikke det fjerneste. En Tekstilmænd, der har lejet til 1940: paa Gaden til Oktober Flyttedag! Enhver kan se, at der i hvert Fald ikke er meget nyttigt i denne Ekspropriation, at den først kan komme til virkelig Nytte, naar man gennemfører den fuldt ud, kostbart, som det vil være, men det generer, som jeg nævnte, ikke det fjerneste: paa Gaden med dem! Et Firma har haft en Ejendom paa Kø-

magergade i 2—3 eller 3—4 Menneskealdre, ikke det fjerneste interesserer det. At Firmaet vil bygge om, interesserer ikke det fjerneste; hvis man kan slaa sig sammen med et storkapitalistisk Foretagende, saa gør man det. Det er denne Dualisme hos de paagældende, at de, samtidig med at de smider Folk paa Gaden, søger her at skabe en Lovgivning, som skal være Udtryk for, at de vil beskytte paa en helt anden Maade end vi andre, det er den, jeg har vendt mig imod.

Saa nævner det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen en Sag paa Frederiksberg, som jeg jo ikke kan være, i hvert Fald ikke er inde i og ikke kender. Paa Forhaand vilde jeg naturligvis ikke tro, at det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ret, men jeg vil ikke fuldstændig benægte, at Muligheden kan foreligge; det er jo muligt, at der kan være sket Ting paa dette Omraade, som efter min Opfattelse er Fejl, det ved jeg intet om, og det kan jeg ikke udtale mig om, før jeg hører nærmere om Sagen.

Jeg forstod saa særdeles vel, at den radikale Ordfører afviste Diskussionen om Københavns Forhold. Jeg forstaar ogsaa godt, at det ærede Medlem ikke havde megen Lyst til at tale om det Misbrug, man havde gjort af Overretssagfører Vibe-Hastrups Navn. Forholdet er jo det, at han har, saaledes som det ærede Medlem Hr. Bindslev fuldkommen rigtig sagde, i sin Forretningsførereregenskab afsendt en Skrivelse, og nu ser man oven i Købet, at selve Unionens Formand ikke synes, der var alt for megen Værdi i denne Skrivelse.

Den højtærede Indenrigsminister mente, at Det konservative Folkeparti nu havde spillet Spillet til Ende, dets Kokerterren med Butikslejerne maatte nu være færdig, og Ministeren drog i øvrigt nogle ikke alt for forstandige Sammenligninger med Kornspørgsmaalet og det, det der drejede sig om, fuldstændig glemmende den erhvervsmaessige Side, den beskæftigelsesmaessige Side, en forstandig Ordning af dette sidste Spørgsmaal har. Men den højtærede Indenrigsminister har jo fuldkommen Uret i de Bemærkninger, han har gjort herom. Forholdet er ganske ligetil dette, at det Standpunkt, vi har indtaget, at der kunde være særlige Forhold, som krævede lidt andre Retsregler paa dette Omraade, og det var vi villige til at forhandle om, det Standpunkt havde vi, da Venstregeringen i forrige Omgang lavede en Huslejelovgivning, det Standpunkt havde vi, da Bolighuslejeloven faldt bort, det Standpunkt har vi i Dag, og det vil vi fortsat have; men at vi skulde